ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 18ης Μαρτίου 2010 *

Στην υπόθεση C-282/09 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που ασκήθηκε στις 17 Ιουλίου 2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), με έδρα το Στρασβούργο (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους P. Greffe και L. Paudrat, avocats,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

το **Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ),** εκπροσωπούμενο από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Levits, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič (εισηγητή) και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, η Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (στο εξής: CFCMCEE) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 20ής Μαΐου 2009, Τ-405/07 και Τ-406/07, CFCMCEE κατά ΓΕΕΑ (P@YWEB CARD και PAYWEB CARD) (Συλλογή 2009, σ. II-1441, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε μερικώς την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η νυν αναιρεσείουσα κατά των αποφάσεων που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) στις 10 Ιουλίου 2007 (υπόθεση R 119/2007-1) και στις 12 Σεπτεμβρίου 2007 (υπόθεση R 120/2007-1) (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις), περί απορρίψεως των αιτήσεων καταχωρίσεως των σημείων «P@YWEB CARD» και «PAYWEB CARD» ως κοινοτικών σημάτων (στο εξής: επίμαχα σημεία).

Το νομικό πλαίσιο

2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), καταργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1), ο οποίος τέθηκε σε ισχύ στις 13 Απριλίου 2009. Ο κανονισμός 40/94 εξακολουθεί, πάντως, να έχει εφαρμογή στη διαφορά της οποίας επιλήφθηκε το Πρωτοδικείο [νυν Γενικό Δικαστήριο], λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των πραγματικών της περιστατικών.

3 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι:

«Δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση:

[…]

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα·

γ) τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών».

4 Το άρθρο 73 του κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά την αιτιολογία των αποφάσεων, έχει ως εξής:

«Οι αποφάσεις του [ΓΕΕΑ] αιτιολογούνται. Δεν μπορούν να στηρίζονται παρά μόνο στους λόγους επί των οποίων οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Την 1η Ιουνίου 2004, η CFCMCEE υπέβαλε στο ΓΕΕΑ αιτήσεις καταχωρίσεως των επίμαχων σημείων ως κοινοτικών σημάτων.

6 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί (στο εξής: Διακανονισμός της Νίκαιας), και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, σε περιγραφή που εκτίθεται στη σκέψη 2 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

7 Με αποφάσεις της 18ης και 19ης Ιανουαρίου 2005, ο εξεταστής του ΓΕΕΑ απέρριψε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ και γ΄, του κανονισμού 40/94, τις αιτήσεις καταχωρίσεως των επίμαχων σημείων.

8 Στις 18 Μαρτίου 2005, η CFCMCEE υπέβαλε παρατηρήσεις σε απάντηση των αντιρρήσεων του ΓΕΕΑ.

9 Στις 5 και στις 7 Δεκεμβρίου 2006, ο εξεταστής του ΓΕΕΑ επιβεβαίωσε τις απορριπτικές αποφάσεις για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορούσαν οι αιτήσεις καταχωρίσεως.

10 Στις 16 Ιανουαρίου 2007, η CFCMCEE άσκησε προσφυγή κατά καθεμίας από τις αποφάσεις αυτές.

11 Το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε, με τις επίδικες αποφάσεις, αμφότερες τις προσφυγές, στηριζόμενο αποκλειστικώς στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

12 Η CFCMCEE άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγές ακυρώσεως των ως άνω αποφάσεων.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

13 Όσον αφορά την έννοια των επίμαχων σημείων υπό το πρίσμα του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο έκρινε με τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι τα σημεία αυτά απαρτίζονται από όρους, καθένας από τους οποίους γίνεται αντιληπτός υπό συγκεκριμένη έννοια από τον μέσο αγγλόφωνο καταναλωτή ή τον καταναλωτή που έχει στοιχειώδη γνώση της αγγλικής γλώσσας. Το Πρωτοδικείο προσέθεσε, με τη σκέψη 47 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «οι συνδυασμοί "p@yweb" και "payweb", που μπορεί να επιδεικνύουν ηλεκτρονική ή πληροφορική υποδομή επί πληρωμή όπως και επί πληρωμή υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορούν να δημιουργήσουν ασυνήθη ή αυθαίρετη εντύπωση των ζητουμένων σημάτων από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή».

14 Το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι ήταν βάσιμη η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, ότι το οικείο αγγλόφωνο κοινό αντιλαμβάνεται αμέσως τα επίμαχα σημεία, τόσο ως προς τα επιμέρους στοιχεία τους όσο και στο σύνολό τους, υπό την έννοια ότι προσδιορίζουν «κάρτες που δίνουν είτε πρόσβαση επί πληρωμή σε δίκτυο επικοινωνιών πληροφορικής ή ηλεκτρονικό, όπως το Διαδίκτυο, είτε τη δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών που γίνονται μέσω τέτοιου δικτύου» (σκέψη 50 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

15 Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα των επίμαχων σημείων, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε κατ' αρχάς, στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 36 και 38 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας είναι πολυποίκιλα και υπάγονται σε διάφορες ομάδες και κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών».

16 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο επισήμανε, στις σκέψεις 54 και 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όταν η καταχώριση μιας κατηγορίας ή ομάδας προϊόντων ή υπηρεσιών προσκρούει στον ίδιο λόγο απαραδέκτου, είναι μεν δυνατό να αρκεί μία ενιαία αιτιολογία για όλα τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, πλην όμως η ευχέρεια του ΓΕΕΑ να χρησιμοποιεί μια τέτοια κοινή αιτιολογία δεν πρέπει να ματαιώνει την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλουν τα άρθρα 253 ΕΚ και 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94. Συνεπώς, κατά το Πρωτοδικείο, έπρεπε να εξεταστεί το ζήτημα αν τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες «εμφανίζουν μεταξύ τους σύνδεσμο αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο, σε σημείο που να αποτελούν μια κατηγορία ή μια ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών με αρκετή ομοιογένεια για να μπορεί το ΓΕΕΑ να παραθέσει τέτοια σφαιρική αιτιολογία». Το Πρωτοδικείο έκρινε, τέλος, ότι το γεγονός και μόνον ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες εμπίπτουν στην ίδια κλάση κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας δεν αρκεί συναφώς, δεδομένου ότι οι κλάσεις αυτές περιέχουν συχνά μεγάλη ποικιλία προϊόντων ή υπηρεσιών που δεν εμφανίζουν οπωσδήποτε μεταξύ τους αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο.

17 Όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9 του εν λόγω Διακανονισμού, το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, οι μαγνητικές κάρτες, οι κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, οι κάρτες πληρωμής μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, πιστωτικές ή ανάληψης, και οι μηχανισμοί

κερματοδέκτη για συσκευές τηλεοράσεως συνιστούν ομοιογενή ομάδα προϊόντων, «λόγω των παρόμοιων αν όχι ίδιων χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους».

18 Το Πρωτοδικείο απέρριψε μεν, στις σκέψεις 61 και 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο ακυρώσεως που αφορούσε παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 σε σχέση με το σύνολο των προϊόντων που εκτέθηκαν στην αμέσως προηγούμενη σκέψη της παρούσας διατάξεως, πλην όμως κατέληξε, με τις σκέψεις 64 και 65 της εν λόγω αποφάσεως, ότι ο λόγος αυτός έπρεπε να γίνει δεκτός όσον αφορά τα μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων.

19 Όσον αφορά τις «υπηρεσίες πιστωτικών καρτών» και τις «υπηρεσίες καρτών ανάληψης» της κλάσεως 36 του Διακανονισμού της Νίκαιας, το Πρωτοδικείο εκτίμησε, επιβεβαιώνοντας ως προς το σημείο αυτό τις επίδικες αποφάσεις, ότι είναι ομοιογενείς καθόσον ανάγονται, μεταξύ άλλων, σε πράξεις που πραγματοποιούνται εξ αποστάσεως χάρη στη διάθεση μιας κάρτας πληρωμών που συνδέεται με το Διαδίκτυο και, γενικότερα, με δίκτυο πληροφορικής. Δέχτηκε, ως εκ τούτου, ότι οι εν λόγω υπηρεσίες μπορούσαν πράγματι να αποτελέσουν αντικείμενο ενιαίας αιτιολογίας και αποφάνθηκε ότι δικαίως το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε ότι τα επίμαχα σημεία εξυπηρετούν την εμπορική προβολή των ως άνω υπηρεσιών και ότι στερούνται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με αυτές (σκέψεις 75 έως 78 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως).

20 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ακολούθως, στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι υφίσταται «κάποια συγγένεια» ανάμεσα στις λοιπές υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 36, εφόσον έχουν το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την πραγματοποίηση εμπορικών συναλλαγών, περιλαμβανομένων των πληρωμών με κάρτα, ενδεχομένως μάλιστα με ηλεκτρονικά μέσα, στον κτηματομεσιτικό, τον τραπεζικό και τον χρηματοοικονομικό τομέα, καθώς και στον τομέα της πληροφορικής. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δέχτηκε ότι ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι συνιστούν μια ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί συναφώς κοινή αιτιολογία.

21 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίμαχα σημεία δεν έχουν διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τις υπηρεσίες αυτές, καθόσον υποδηλώνουν «τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως, χάρη στην κάρτα, πληρωμών εξ αποστάσεως ή ηλεκτρονικώς, στο πλαίσιο εμπορικών

συναλλαγών αναγομένων στον κτηματομεσιτικό, στον ασφαλιστικό, στον τραπεζικό, στον χρηματοπιστωτικό τομέα και στον τομέα της πληροφορικής».

22 Όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 38 του Διακανονισμού της Νίκαιας, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 84 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, επικοινωνιών μέσω τερματικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, αποστολής τηλεγραφημάτων, μετάδοσης τηλεγραφημάτων, πληροφόρησης σχετικά με τις τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρονικής αλληλογραφίας, μετάδοσης μηνυμάτων, αποστολής μηνυμάτων και εικόνων με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών, δορυφορικών μεταδόσεων, μετάδοσης πληροφοριών μέσω Διαδικτύου, ενδοδικτύου και υπερενδοδικτύου, μετάδοσης αλληλεπιδραστικών στοιχείων μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, μετάδοσης πληροφοριών από ηλεκτρονικές τράπεζες δεδομένων, οι διεθνείς υπηρεσίες μετάδοσης δεδομένων μεταξύ δικτυωμένων συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και οι υπηρεσίες διαδικτυακής μετάδοσης πληροφοριών αποτελούν ομοιογενή ομάδα, δεδομένου ότι κοινό τους αντικείμενο είναι η διαβίβαση δεδομένων μέσω του Διαδικτύου ή άλλων δικτύων επικοινωνίας. Αποφάνθηκε ακολούθως ότι τα επίμαχα σημεία περιγράφουν μια ιδιότητα των ως άνω υπηρεσιών, ήτοι ότι παρέχουν δυνατότητα, αφενός, προσβάσεως στο Διαδίκτυο ή σε άλλα δίκτυα επικοινωνίας μέσω κάρτας και, αφετέρου, πραγματοποιήσεως τόσο πράξεων σχετικών με τη μετάδοση δεδομένων όσο και άλλων διαδικτυακών συναλλαγών, όπως παραδείγματος χάρη αγορών εξ αποστάσεως με κάρτα είτε μαγνητική είτε με μικροτσίπ.

23 Τέλος, αφού επισήμανε, στη σκέψη 12 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επίδικες αποφάσεις στηρίζονται αποκλειστικώς και μόνο στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94, το Πρωτοδικείο έκρινε με τη σκέψη 93 της αποφάσεως αυτής ότι η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του εν λόγω κανονισμού δεν αποτελούσε αντικείμενο της ενώπιόν του διαφοράς.

24 Εν κατακλείδι, το Πρωτοδικείο, αφενός, ακύρωσε εν μέρει τις επίδικες αποφάσεις, στο μέτρο που είχε απορριφθεί η αίτηση καταχωρίσεως των επίμαχων σημείων ως κοινοτικών σημάτων για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— συσκευές και όργανα φωτογραφικά, κινηματογραφικά, σήμανσης, ελέγχου (επιτήρησης), συσκευές εγγραφής, μετάδοσης και αναπαραγωγής ήχου και εικόνας,

δίσκοι ηχητικών εγγραφών, ηλεκτρονικές ατζέντες, αυτόματοι πωλητές, βιντεοταινίες, διανομείς εισιτηρίων, αντιγράφων κίνησης λογαριασμού, αποσπασμάτων κίνησης λογαριασμού, κινηματογραφικές μηχανές λήψης, μηχανές λήψης μαγνητοσκοπημένης εικόνας (βιντεοκάμερες), βιντεοκασέτες, σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης, συσκευές ανάγνωσης γραμμικού κώδικα, σύμπυκνοι δίσκοι (ήχου-εικόνας), οπτικοί σύμπυκνοι δίσκοι, συσκευές ανίχνευσης πλαστών νομισμάτων, δισκέτες, μαγνητικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οπτικά μέσα αποθήκευσης δεδομένων, οθόνες βίντεο, συσκευές επεξεργασίας δεδομένων, συσκευές ενδοεπικοινωνίας, διεπαφές (πληροφορικής), αναγνώστες (πληροφορικής), λογισμικά (εγγεγραμμένα προγράμματα), προγράμματα οθόνης ηλεκτρονικών υπολογιστών, ηλεκτρονικοί υπολογιστές, περιφερειακά ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών, εγγεγραμμένα προγράμματα λειτουργικού συστήματος (για ηλεκτρονικούς υπολογιστές), ραδιοτηλέφωνα, δέκτες (ήχου, εικόνας), τηλεφωνικές συσκευές, τηλεοπτικές συσκευές, συσκευές καταγραφής του χρόνου, πομποί (τηλεπικοινωνιών), κεντρικές μονάδες επεξεργασίας (επεξεργαστές) της κλάσης 9 καθώς και τις υπηρεσίες που ονομάζονται γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες, που εμπίπτουν στην κλάση 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας·

— υπηρεσίες που ονομάζονται γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες, που εμπίπτουν στην κλάση 38 του Διακανονισμού της Νίκαιας.

25 Αφετέρου, το Πρωτοδικείο απέρριψε τις προσφυγές, στο μέτρο που αφορούσαν την καταχώριση των επίμαχων σημείων ως κοινοτικών σημάτων για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, μαγνητικές κάρτες, κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης, μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, μηχανισμοί με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές, που εμπίπτουν στην κλάση 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας·

— υπηρεσίες πιστωτικών καρτών και υπηρεσίες καρτών ανάληψης, που εμπίπτουν στην κλάση 36 του Διακανονισμού της Νίκαιας·

— κτηματομεσιτικές υποθέσεις, ασφάλειες ατυχημάτων, πρακτόρευση διαχείρισης, τραπεζικές υποθέσεις, χρηματοπιστωτικές υποθέσεις, νομισματικές υποθέσεις, υπηρεσίες πίστωσης, υπηρεσίες είσπραξης οφειλών, τραπεζική ανάλυση, χρηματοπιστωτική ανάλυση, ασφάλειες, πιστωτική μίσθωση, εκτίμηση αξίας ακινήτων, έκδοση κουπονιών, τράπεζες καταθέσεων ταμιευτηρίου, σύσταση, επένδυση και τοποθέτηση κεφαλαίων, εγγυήσεις, πράξεις συναλλάγματος, επαλήθευση επιταγών, έκδοση ταξιδιωτικών επιταγών, παροχή συμβουλών σε θέματα χρηματοπιστωτικά, ασφαλειομεσιτείες, κτηματομεσιτικές υποθέσεις, μεσιτεία χρηματιστηρίου, πίστωση, καταθέσεις αξιών, υπηρεσίες θυρίδων θησαυροφυλακίου, τράπεζες καταθέσεων ταμιευτηρίου, εκτιμήσεις και χρηματοπιστωτικές εκτιμήσεις (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), πιστωτικές υπηρεσίες, υπηρεσίες χρηματοδότησης, χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), υπηρεσίες επένδυσης και τοποθέτησης κεφαλαίων, ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων, διαχείριση περιουσιών, χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, είσπραξη ενοικίων, ασφάλειες υγείας, ναυτικές ασφάλειες, ενεχυροδανεισμός, χρηματοπιστωτικές πράξεις, νομισματικές πράξεις, οικονομική χορηγία, δανειοδότηση (οικονομικές υπηρεσίες), χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, ασφάλειες ζωής, διαχείριση λογαριασμών αξιών, οικονομική διαχείριση, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών πληροφοριών on line, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών αλληλεπιδραστικών πληροφοριών μέσω υπολογιστή, εξαιρουμένων, για το σύνολο των υπηρεσιών που περιγράφονται στις αιτήσεις καταχωρίσεως, των υπηρεσιών που αφορούν υγειονομική περίθαλψη και ιατρικές τεχνολογίες από τρίτους πληρώνοντες, κατά την έννοια της κλάσεως 36 του Διακανονισμού της Νίκαιας και στο μέτρο που η παροχή των υπηρεσιών αυτών απαιτεί ή αφορά τη χρήση κάρτας·

— υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών, γραφεία παροχής πληροφοριών (ειδήσεων), ειδικά στον τραπεζικό τομέα, ραδιοφωνικές επικοινωνίες, τηλεφωνικές επικοινωνίες, μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων, ραδιοφωνικές εκπομπές, τηλεοπτικές εκπομπές, εκμίσθωση τηλεπικοινωνιακών συσκευών, εκμίσθωση συσκευών αποστολής μηνυμάτων, εκμίσθωση τηλεφώνων, υπηρεσίες κινητής ραδιοτηλεφωνίας, τηλεφωνικές υπηρεσίες, μετάδοση πληροφοριών μέσω Διαδικτύου, ενδοδικτύου και υπερενδοδικτύου, υπηρεσίες μετάδοσης αλληλεπιδραστικών πληροφοριών μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή, μετάδοση δεδομένων από ηλεκτρονικές τράπεζες δεδομένων, διεθνείς υπηρεσίες μετάδοσης δεδομένων μεταξύ δικτυωμένων συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, μετάδοση πληροφοριών on line,

εξαιρουμένων, για το σύνολο των υπηρεσιών που περιγράφονται στις αιτήσεις καταχωρίσεως, των υπηρεσιών που αφορούν υγειονομική περίθαλψη και ιατρικές τεχνολογίες από τρίτους πληρώνοντες, κατά την έννοια της κλάσεως 38 του Διακανονισμού της Νίκαιας και στο μέτρο που η παροχή των υπηρεσιών αυτών απαιτεί ή αφορά τη χρήση κάρτας.

Αιτήματα των διαδίκων

26 Με την αίτηση αναιρέσεως, η CFCMCEE ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει μερικώς την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθώς και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

27 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη ή, τουλάχιστον, ως αβάσιμη και να καταδικάσει τη CFCMCEE στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

28 Δυνάμει του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι, εν όλω ή εν μέρει, προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη, το Δικαστήριο μπορεί, κατά πάσα στάση της δίκης, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, εν όλω ή εν μέρει, με αιτιολογημένη διάταξη.

Α — *Επιχειρήματα των διαδίκων*

29 Στο πλαίσιο του πρώτου από τους δύο λόγους που προβάλλει προς στήριξης αιτήσεώς της αναιρέσεώς, η CFCMCEE ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, επιβεβαιώνοντας τις επίδικες αποφάσεις καθόσον αφορούσε την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως των επίμαχων σημείων για τα ακόλουθα προϊόντα και υπηρεσίες:

— κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, της κλάσεως 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας·

— κτηματομεσιτικές υποθέσεις, ασφάλειες ατυχημάτων, υπηρεσίες είσπραξης οφειλών, τραπεζική ανάλυση, ασφάλειες, εκτίμηση αξίας ακινήτων, έκδοση κουπονιών, τράπεζες καταθέσεων ταμιευτηρίου, πράξεις συναλλάγματος, επαλήθευση επιταγών, έκδοση ταξιδιωτικών επιταγών, παροχή συμβουλών σε θέματα χρηματοπιστωτικά, ασφαλειομεσιτείες, κτηματομεσιτικές υποθέσεις, μεσιτεία χρηματιστηρίου, καταθέσεις αξιών, υπηρεσίες θυρίδων θησαυροφυλακίου, εκτιμήσεις και χρηματοπιστωτικές εκτιμήσεις (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), χρηματοπιστωτικές πληροφορίες (ασφάλειες, τράπεζες, ακίνητα), διαχείριση περιουσιών, χρηματοπιστωτικές πληροφορίες, είσπραξη ενοικίων, ασφάλειες υγείας, ναυτικές ασφάλειες, ασφάλειες ζωής, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών πληροφοριών on line, παροχή χρηματοπιστωτικών και τραπεζικών αλληλεπιδραστικών πληροφοριών μέσω υπολογιστή, που εμπίπτουν στην κλάση 36 του εν λόγω Διακανονισμού·

— επικοινωνίες μέσω τερματικών ηλεκτρονικών υπολογιστών, αποστολή τηλεγραφημάτων, μετάδοση τηλεγραφημάτων, πληροφόρηση σχετικά με τις τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρονική αλληλογραφία, αποστολή μηνυμάτων, αποστολή μηνυμάτων και εικόνων με τη βοήθεια ηλεκτρονικών υπολογιστών, δορυφορικές μεταδόσεις, που εμπίπτουν στην κλάση 38 του ιδίου Διακανονισμού.

30 Η CFCMCEE διευκρινίζει, συναφώς, ότι το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ περιορίστηκε στο να αναλύσει άπαξ το ζήτημα του διακριτικού χαρακτήρα των επίμαχων σημείων σε σχέση με όλα τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, χωρίς να αιτιολογήσει την απόφασή του για καθένα από αυτά.

31 Όμως, εφόσον αυτά τα προϊόντα και οι υπηρεσίες δεν συνιστούν ομοιογενή ομάδα, η αιτιολογία τόσο των επίδικων αποφάσεων όσο και της αποφάσεως του Πρωτοδικείου είναι προδήλως ανεπαρκής, με συνέπεια να συντρέχει παράβαση του άρθρου 73 του κανονισμού 40/94.

32 Κατά την CFCMCEE, για να θεωρηθούν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες ομοιογενή πρέπει, ταυτοχρόνως, να είναι ομοειδή και να επιτελούν κοινή λειτουργία. Αν δεν πληρούνται αμφότερα τα σωρευτικά αυτά κριτήρια, δεν υφίσταται δυνατότητα ενιαίας αιτιολογήσεως.

33 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94 όσον αφορά τις κάρτες μνήμης ή με μικροεπεξεργαστή, τις μαγνητικές κάρτες, τις κάρτες αναγνώρισης ταυτότητας, μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, τις κάρτες πληρωμής, πιστωτικές ή ανάληψης μαγνητικές ή με μικροεπεξεργαστή, και τους μηχανισμούς με κερματοδέκτη για τηλεοπτικές συσκευές, που εμπίπτουν στην κλάση 9, του Διακανονισμού της Νίκαιας, η CFCMCEE υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο συνήγαγε την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των επίμαχων σημείων από τον περιγραφικό τους χαρακτήρα. Το συμπέρασμα αυτό του Πρωτοδικείου συνιστά εσφαλμένη ερμηνεία της σκέψεως 54 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 2008, C-304/06 P, Eurohypo κατά ΓΕΕΑ (Συλλογή 2008, σ. I-3297), σύμφωνα με την οποία ο καθένας από τους λόγους απαραδέκτου που απαριθμεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ έως δ΄, του εν λόγω κανονισμού είναι αυτοτελής και χρήζει χωριστής εξετάσεως.

34 Κατά το ΓΕΕΑ, όταν η καταχώριση μιας κατηγορίας ή ομάδας προϊόντων ή υπηρεσιών προσκρούει στον ίδιο λόγο απαραδέκτου, η αρμόδια αρχή μπορεί να περιοριστεί σε μία ενιαία αιτιολογία για όλα τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες. Το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει επίσης ότι η CFCMCEE συγχέει το ζήτημα της ομοιογένειας των κατηγοριών των προϊόντων και των υπηρεσιών με το ζήτημα της σημασίας, από

εννοιολογικής απόψεως (και της ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα), των σημάτων που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως, όταν εξετάζονται σε σχέση με καθεμία από τις κατηγορίες αυτές. Όμως, μόνον το πρώτο ζήτημα ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της εξετάσεως λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 73, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 40/94. Το δεύτερο ζήτημα έχει σημασία μόνο στο πλαίσιο εξετάσεως λόγου ακυρώσεως που αφορά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 40/94.

35 Επιπροσθέτως, το ΓΕΕΑ φρονεί ότι είναι προδήλως αβάσιμο το επιχείρημα της CFCMCEE ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες πρέπει, ταυτοχρόνως, να είναι ομοειδή και να επιτελούν κοινή λειτουργία προκειμένου να θεωρηθούν ομοιογενή, στοιχείο που αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση της δυνατότητας απορρίψεως της αιτήσεως καταχωρίσεως με μία ενιαία αιτιολογία. Συγκεκριμένα, η CFCMCEE δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους τα κριτήρια του είδους και της λειτουργίας πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς. Εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη τόσο το είδος των οικείων προϊόντων όσο και τη λειτουργία που επιτελούν.

36 Τέλος, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, κατά τα λοιπά, η αίτηση αναιρέσεως της CFCMCEE είναι απαράδεκτη, καθόσον δεν τίθεται ζήτημα ουσιαστικής ανακρίβειας των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

37 Όπως έχει αποφανθεί το Δικαστήριο, αφενός, η εξέταση των λόγων απαραδέκτου της καταχωρίσεως πρέπει να αφορά κάθε ένα από τα προϊόντα ή κάθε μία από τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σήματος και, αφετέρου, η απόφαση της αρμόδιας αρχής περί απορρίψεως της αίτησης καταχωρίσεως σήματος πρέπει κατ' αρχήν να αιτιολογείται για κάθε ένα ή κάθε μία από τα ως άνω προϊόντα ή υπηρεσίες αντιστοίχως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 15ης Φεβρουαρίου 2007, C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, Συλλογή 2007, σ. I-1455, σκέψη 34).

38 Πάντως, ως προς την τελευταία αυτή απαίτηση, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να περιοριστεί σε μία ενιαία αιτιολογία για όλα τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, όταν η καταχώριση μιας κατηγορίας ή ομάδας προϊόντων ή υπηρεσιών προσκρούει στον ίδιο λόγο απαραδέκτου (προπαρατεθείσα απόφαση BVBA Management, Training en Consultancy, σκέψη 37).

39 Επιπλέον, αυτή η ευχέρεια της αρμόδιας αρχής δεν πρέπει ιδίως να θίγει την ουσιώδη απαίτηση ότι κάθε απόφαση με την οποία δεν αναγνωρίζεται σε κάποιο πρόσωπο δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό δίκαιο πρέπει να μπορεί να υποβληθεί σε δικαστικό έλεγχο, ο οποίος, καθόσον έχει ως σκοπό να διασφαλίσει την αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος αυτού, πρέπει να αφορά τη νομιμότητα της αιτιολογίας (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση BVBA Management, Training en Consultancy, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει, αφενός, ότι το Πρωτοδικείο ορθώς συνήγαγε από την ως άνω νομολογία ότι η σχετική ευχέρεια αφορά μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες που εμφανίζουν μεταξύ τους έναν αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο, ώστε να αποτελούν μια επαρκώς ομοιογενή κατηγορία ή ομάδα προϊόντων ή υπηρεσιών. Αφετέρου, ορθώς διαπίστωσε το Πρωτοδικείο ότι το γεγονός και μόνον ότι τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες εμπίπτουν στην ίδια κλάση του Διακανονισμού της Νίκαιας δεν αρκεί για να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι υφίσταται η απαιτούμενη ομοιογένεια, δεδομένου ότι οι κλάσεις αυτές περιέχουν συχνά μεγάλη ποικιλία προϊόντων ή υπηρεσιών που δεν εμφανίζουν οπωσδήποτε μεταξύ τους έναν αρκούντως άμεσο και συγκεκριμένο σύνδεσμο.

41 Αφού τόνισε με τη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η έλλειψη αιτιολογίας, αποτελεί λόγο δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο ήλεγξε, στις σκέψεις 58 έως 92 της αποφάσεως αυτής, αν το τμήμα προσφυγών είχε εξετάσει και αιτιολογήσει επαρκώς την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα των επίμαχων σημείων σε σχέση με τα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχωρίσεώς τους ως κοινοτικών σημάτων.

42 Συναφώς, όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τα οποία ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε με τη σκέψη 59 της αποφάσεως αυτής ότι τα ως άνω προϊόντα συνιστούν, λόγω των παρόμοιων αν όχι ίδιων χαρακτηριστικών και λειτουργιών τους, μια

επαρκώς ομοιογενή ομάδα προϊόντων, ώστε ήταν δυνατό για το ΓΕΕΑ να παράσχει μία ενιαία αιτιολογία.

43 Ομοίως, όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 36 του εν λόγω Διακανονισμού για τις οποίες ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο κατέληξε με τη σκέψη 80 της αποφάσεως αυτής ότι οι ως άνω υπηρεσίες έχουν όλες ένα κοινό χαρακτηριστικό ή το ίδιο αντικείμενο, δηλαδή την πραγματοποίηση εμπορικών συναλλαγών, περιλαμβανομένων των πληρωμών με κάρτα, ενδεχομένως μάλιστα με ηλεκτρονικά μέσα, οπότε είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι αποτελούν μια ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών, ώστε να χρησιμοποιηθεί συναφώς κοινή αιτιολογία.

44 Τέλος, όσον αφορά τις υπηρεσίες της κλάσεως 38 του εν λόγω Διακανονισμού για τις οποίες ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε με τη σκέψη 84 της εν λόγω αποφάσεως, ότι οι ως άνω υπηρεσίες ανήκουν σε ομοιογενή ομάδα υπηρεσιών που συνδέονται άμεσα με τον τομέα της πληροφορικής και του Διαδικτύου και ότι η κοινή τους ιδιότητα έγκειται στο ότι παρέχουν δυνατότητα, αφενός, προσβάσεως στο Διαδίκτυο ή σε άλλα δίκτυα επικοινωνίας μέσω κάρτας και, αφετέρου, πραγματοποιήσεως τόσο πράξεων σχετικών με τη μετάδοση δεδομένων όσο και άλλων διαδικτυακών συναλλαγών, όπως αγορών και πληρωμών εξ αποστάσεως.

45 Επομένως, είναι απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος ο ισχυρισμός τον οποίο προβάλλει η CFCMCEE στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 73 του κανονισμού 40/94, καθόσον δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή περί της υπάρξεως της απαιτούμενης ομοιογένειας όσον αφορά τα προϊόντα και της υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

46 Είναι επίσης απορριπτέος ως προδήλως αβάσιμος ο ισχυρισμός τον οποίο προβάλλει η CFCMCEE στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ότι το Πρωτοδικείο στήριξε την ως άνω διαπίστωση σε εσφαλμένα κριτήρια. Πράγματι, ουδαμώς προκύπτει από τη νομολογία που υπομνήσθηκε με τη σκέψη 55 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι τα κριτήρια που ασκούν επιρροή κατά την εκτίμηση της ομοιογένειας των προϊόντων και των υπηρεσιών είναι σωρευτικά και ότι αφορούν αποκλειστικώς

το είδος και τη λειτουργία τους. Επομένως, όπως προκύπτει από το υπομνησθέν στις σκέψεις 41 έως 43 της παρούσας διατάξεως σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Πρωτοδικείο ορθώς έλαβε μεταξύ άλλων υπόψη του, κατά την εκτίμηση της ομοιογένειας των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά τους, τις βασικές κοινές τους ιδιότητες και τις λειτουργίες που επιτελούν.

47 Κατά το μέτρο που, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η CFCMCEE βάλλει κατά των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, υπενθυμίζεται ότι, κατά τα άρθρα 225, παράγραφος 1, ΕΚ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ο αναιρετικός έλεγχος περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο είναι το μόνο αρμόδιο να διαπιστώνει και να εκτιμά τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, καθώς και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Η εκτίμηση των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν είναι, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο υπό την έννοια αυτή στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (βλ., ιδίως, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2006, C-214/05 P, Rossi κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2006, σ. I-7057, σκέψη 26).

48 Δεδομένου ότι δεν προβλήθηκε, όσον αφορά τις προαναφερθείσες διαπιστώσεις, κανένας ισχυρισμός περί παραμορφώσεως του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων που έλαβε υπόψη το Πρωτοδικείο, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί, στο μέτρο που στρέφεται κατά των διαπιστώσεων αυτών, ως προδήλως απαράδεκτος.

49 Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως εν μέρει προδήλως αβάσιμος και εν μέρει προδήλως απαράδεκτος.

50 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, τονίζεται ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 54 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, τα πεδία εφαρμογής των απολύτων λόγων απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β΄ έως δ΄, του κανονισμού 40/94, για το κοινοτικό σήμα, αλληλοεπικαλύπτονται μεν ως ένα βαθμό, πλην όμως, κατά πάγια νομολογία, ο καθένας από τους λόγους απαραδέκτου που απαριθμεί το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού είναι αυτοτελής και απαιτεί χωριστή εξέταση.

51 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εξέτασε κατ' αρχάς, στις σκέψεις 30 έως 34 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν συντρέχει ο λόγος απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, υπενθυμίζοντας τη νομική βάση καθώς και τις νομολογιακές αρχές που διέπουν την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα των σημάτων. Στη συνέχεια, ανέλυσε στις σκέψεις 35 έως 51 της αποφάσεώς του τον τρόπο με τον οποίο τα επίμαχα σημεία γίνονται αντιληπτά από το οικείο κοινό. Κατόπιν της αναλύσεως αυτής, το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν βάσιμη η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών ότι, κατ' ουσίαν, τα επίμαχα σημεία δεν έχουν, όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που προκαλούν, ασυνήθη ή αυθαίρετο χαρακτήρα και ότι το οικείο αγγλόφωνο κοινό τα αντιλαμβάνεται αμέσως, τόσο ως προς τις επιμέρους λεπτομέρειές τους όσο και στο σύνολό τους, υπό την έννοια ότι προσδιορίζουν κάρτες που δίνουν είτε πρόσβαση επί πληρωμή σε δίκτυο επικοινωνιών πληροφορικής ή ηλεκτρονικό, όπως το Διαδίκτυο, είτε τη δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών που γίνονται μέσω τέτοιου δικτύου. Τέλος, το Πρωτοδικείο εξέτασε, στις σκέψεις 58 έως 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον διακριτικό χαρακτήρα των επίμαχων σημείων σε σχέση με τα προϊόντα της κλάσεως 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τα οποία ζητείται εν προκειμένω η αναίρεση της αποφάσεώς του.

52 Όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η αλληλοεπικάλυψη μεταξύ των πεδίων εφαρμογής των απόλυτων λόγων απαραδέκτου συνεπάγεται, ειδικότερα, ότι λεκτικό σήμα που περιγράφει χαρακτηριστικά των προϊόντων ή υπηρεσιών είναι, εξ αυτού του λόγου, πιθανό να στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με αυτά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, χωρίς να αποκλείεται να συντρέχουν και άλλοι λόγοι που να δικαιολογούν την έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Eurohypo κατά ΓΕΕΑ, σκέψεις 54 και 69 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

53 Κατόπιν τούτου, ορθώς έκρινε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι τα επίμαχα σημεία έχουν περιγραφικό χαρακτήρα σε σχέση με οικεία προϊόντα της κλάσεως 9 του Διακανονισμού της Νίκαιας, οπότε στερούνται συναφώς διακριτικού χαρακτήρα.

54 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμος.

55 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

56 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή κατ' αναίρεση δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ υπέβαλε σχετικό αίτημα και η CFCMCEE ηττήθηκε, η CFCMCEE πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)